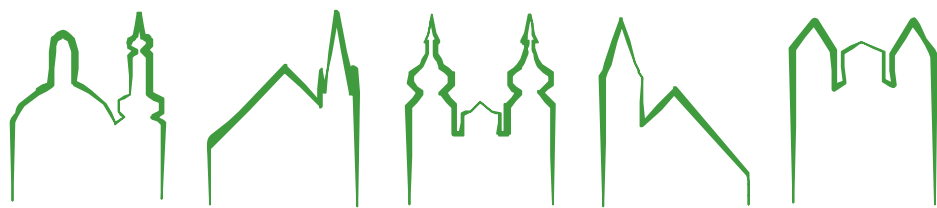

Život farností Znojma

září
2016

7

Ročník XXVI | Cena 7 Kč

Setkání mládeže s papežem v Krakově

Letos jsem využila mimořádné příležitosti a vypravila se na Světové dny mládeže do Krakova, je přece rok milosrdenství, Polsko není daleko a ještě jsem neviděla papeže Františka.

Přihlásila jsem se na program přes diecézní centrum mládeže. V Brně na Petrově jsme dostali požehnání na cestu od nového biskupa a potom už jsme se nalodili do autobusů. O „duchovní stravu“ jsme měli v našem autobuse postaráno, doprovázeli nás 2 kněží, jeden z nich byl otec Martin Hönig. Posilněni svačinou, písněmi a modlitbou jsme dorazili na místo, kde jsme se ocitli mezi 5-6 tisíci našimi krajany. Po pár hodinách čekání jsme dostali vše potřebné a mohli se ubytovat. Na většinu z nás zbylo hromadné bydlení v tělocvičnách a navíc na různých místech. Následně jsme se přesunuli do Českého národního centra, kde byla na programu adorace. Atmosféra tam byla úžasná.

Druhý den jsme vyrazili opět do našeho národního centra, kde byl připraven program a katecheze. Program byl zajímavý a velmi zábavný. Vystála jsem frontu na kávu a po obědě vyrazíme tramvají do centra Krakova na zahajovací mši sv. Procházíme centrem stejně jako všudypřítomné davy. Začíná pršet a všichni vytahují nafasované pláštěnky, náměstí je plné modrých, žlutých a červených lidí. Navštívujeme hrad Wavel a přesouváme se na místo setkání. Celé prostranství střeží vrtulník, panuje zde

Česko-mexické setkání v polském Krakově | foto archiv autorky

skvělá nálada, která po mši sv. nekončí, mává se vlajkami a také do kamery, tančují se.

Konečně přichází ta velká chvíle, setkáváme se s papežem! Davy houstnou, chvílemi se nehýbou, není snadné dostat se do našeho sektoru. Papežova slova nás občerstvují, jsou plná lásky a povzbuzení, vybízí k milosrdenství. Nejvíce mě zaujalo: „Je-li srdce otevřené a schopné snít, pak je místo pro milosrdenství, je místo pro pohlázení těch, kdo trpí, a je možné stát po boku těch, kteří nemají v srdci pokoj.“ (papež František). Předposlední den ráno po mši sv. vyrazíme na vigilii, je to pár kilometrů, ale v davu je to na celý den a my potřebujeme místo v našem sektoru, od brzkého rána nám tam drží místa dobrovolníci z centra. Cesta je úmorná, odpoledne jsme konečně na místě a vybalujeme ka-

rimatky, zanedlouho jsou sektory plné. Atmosféra na večerní vigilii byla jedinečná. Zábava pokračovala i po odjezdu papeže a my se pomalu uložili ke spánku pod širým nebem s vrtulníkem nad námi.

Ráno přijíždí papež na závěrečnou mši sv., z našeho sektoru vidím aspoň střechu papamobilu. Je vedro a záchranáři mají plné ruce práce. Hned po mši nesmíme ještě opustit sektor, zůstáváme ve výhni, modlím se, ať zaprší a povedlo se, na cestě zpátky jsme 3 x zmokli. Přes všechny útrapy poutě to stálo za to, domů si vezeme krásné zážitky a radostná srdce.

Můžeme se těšit na další setkání za tři roky v Panamě.

Marie Ochmanová

Z OBSAHU:

Na misiích v Angole	___	2
Ministrantský tábor v Lipůvce	_____	3
Rozhovor s protagonisty znojmského hudebního festivalu	_____	4

300 slov

otce Marka Coufala
z Přímětic

Září je měsícem, kdy je možné se poohlédnout za prázdninami a dovolenými. Proto bych se chtěl nyní spolu s vámi podělit o zážitky ze světových dnů mládeže v Polsku, kam jsme společně s mladými zavítali. Mohu potvrdit, že to byla nezapomenutelná událost, a i když si to nedovedu vysvětlit, stále z ní čerpám. Asi každý, kdo se světového setkání mládeže zúčastní, je v dobrém slova smyslu poznamenán dotykem Boha, který působí, jak chce, kdy chce a skrze koho chce. Duch přátelství a dobré nálady byl všude kolem nás a záleželo jen na vás, zda se připojíte a budete jej šířit dál. V Krakově jsme se často potkávali s Italy, Brazilci, Američany, Australany, Španěly a dalšími národy, kterých tam buď bylo méně, nebo o sobě nedávali tolik vědět. Nebyla nouze ani o různé humorné situace. Například dvě dívky po navázání dialogu v angličtině zjistili, že jsou obě z České republiky a přešly na češtinu. Jindy zaznívaly různé popěvky: při provolávání slávy papeži Františkovi „Vivat Francesco“ si Češi upravili text na „Ať žije Česko“. 😊 Tato všeobecná radostná atmosféra ještě nabyla na intenzitě po příjezdu papeže do Polska. Skandování při setkání s ním bylo obrovské a náleželo plně člověku, který vede učitelský úřad církve a je zástupcem Krista na zemi. Jeho promluva k mladým byla nesena v duchu pravdy, upřímnosti a výzvy. Mladým vzkázal, že štěstí není v pohovce, „která nás uzavírá doma bez námahy a starostí“ a vyzval mladé lidi, aby se nestali, řekl bych svými slovy, až jakými loutkami, ale aby sami rozhodovali o své budoucnosti, „aby se tvoje ruce, moje ruce a naše ruce proměnily ve znamení pokoje, společenství a stvoření.“ A to je přesně to, co nám schází. Odvaha měnit svět. Opustit lenost, pohodlnost a strach a začít s Kristem budovat království, které nám plně odhalí až život věčný.

Angola mně učarovala

Z měsíční misijní cesty v jedné z nejhudších zemí světa se vrátila znojemská dobrovolnice. V komunitě sester salesiánek se věnovala především výuce ručních prací a angličtiny a to i za pomoci materiálu, který si dovezla od znojemských dárců.

Marta Ochmanová

Na misi jsem odjízďela s dvěma kufry plnými zdravotnického materiálu a školních potřeb pro děti. Po 14 hodinové cestě jsem spolu s dalšími dobrovolnicemi dorazila do hlavního města Angoly Luandy. Odpoledne jsme pak cestou necestou odjely do jednoho z misijních center v Calulo vzdáleného pět hodin jízdy. Misijní centrum je obeháno vysokou zdí a ostnatým drátem.

Přijala nás tam čtyřčlenná komunita sester z kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice (salesiánek). Každá ze sester pochází z jiného konce světa. Sestra Lea byla místní Angolanka a spravuje dívčí internát, kde žije 20 dívek. Sestra Innes je původem z Itálie, stará se o chod centra a veškerou s tím spojenou administrativu. Sestra Irene pochází z Guatemala a řídí školu přilehlou misijnímu centru. Sestra Lurdes je Mexičanka, vede vesnickou školu v blízké Quitily. V blízkosti centra sídlí taktéž salesiáni, páter Luis z Itálie a otec Roberto z Argentiny. Otcové mají na starosti chod školy pro starší děti a dospělé, slouží každodenní bohoslužby v misijním centru a taktéž ve vesnicích blízkých či vzdálených, a tak alespoň jednou do roka přivezou do každé vesnice Krista v podobě Eucharistie. Otec Roberto je velmi vitální a v misijním centru zastane mnoho práce, spolu s námi v misijním centru oslavil svoje 82. narozeniny a vzpomínal na Svatého otce, byl to totiž jeho spolužák ze základní školy.

Centrum je postaveno v evropském stylu, takže oproti angolským hliněným chatrčím bez přívodu vody a elektřiny je to pro práci sester dobré zázemí. Voda z kohoutku ale dobrá na pití není – Angolané musí pitnou vodu kupovat. Na osobní hygienu, umývání nádobí a praní prádla jim stačí řeka.

Škola v Caľulo funguje prakticky nepřetržitě. Ráno chodí do školy ty nejmenší děti, odpoledne je výuka pro ty starší a večer přicházejí dospělí, kteří neměli možnost vzdělávat se dříve. I když mají mnoho práce, rádi by se naučili číst, psát a počítat. Výuka nám začínala každý den o půl osmé hromadným nástupem před školou, kdy jsme si zazpívali, zatancovali a vyslechli, co nám chce vedení školy sdělit. Pak už se všechny třídy rozutekly do svých učeben. Každé ráno jsem s obavami sledovala, jestli budu mít 35 dětí nebo třeba 60. Někdy zkrátka paní učitelka nepřišla do školy, a protože nebyl nikdo, kdo by ji zastoupil, děti se rozdělily po okolních třídách.

Ráno jsem zpravidla měla malé děti. Moc se těšily, že budou něco malovat a tvořit. Většinou s sebou měly jen obyčejnou tužku a sešit, některé děti měly dokonce i žiletku - tzv. angolské ořezávkátka. Další potřebné věci jako barvy, bavlnky, nůžky a lepidla jsem jim půjčovala. Při každé příležitosti kolem mě utvářely hlouček, že chtějí jinou barvičku, ořezat pastelku nebo třeba vrátit nůžky. Na konci hodiny se hromadně chodily ptát, jestli si můžou výrobky odnést domů a když dostaly potřebné povolení, pobíhaly o přestávce hrdě se svými výtvary a ukazovaly je všem dětem okolo. Některé děti do školy chodily hladové a neměly ani svačinu. Díky finanční pomoci IniciativAngola jsou ale sestry schopné financovat jedno teplé jídlo pro každého žáka. Většinou je to trochu sladké jáhlové nebo rýžové kaše.

Pozdrav angolských dětí do ČR | foto archiv autorky

Sotva skončila první vyučovací dvouhodinová, děti vytáhly lžičky a čekaly na hrnečky s kaší. A stejně jako děti všude na světě se pošťuchovaly, než na ně přišla řada.

Největší radost měly, když si všimly, že mám v ruce foťák. Prvních pár modelů a modelek na focení se rozrostlo na šrumec dětí a další neustále přibíhaly. Zaujímal je různé pózy, špulily pusinky, ale nikdo se na fotce nechtěl smát. Později mi bylo objasněno, že v jejich kultuře platí, že vážný člověk je krásnější.

Dvakrát do týdne jsme jezdily pomáhat do vesnické školy asi půl hodiny cesty od Misijního centra, kde byla řízením školy pověřena sestra Lurdes z Mexika. Jejím každodenním chlebem bylo přivést celý učitelský sbor do školy a zpět přes rudé písčité cesty plné obrovských děr a prohlubní. Děti v této škole byly ještě o něco chudší. Mnohé z nich nosily roztrhané věci, neměly boty ani školní tašky. Mnohé z těch mladších nemluvily ještě dobře portugalsky

a znaly jen domorodý jazyk Kimbundu. Na všechny otázky mi odpovídaly zdvořile portugalsky „ano, ano,“ ale mám ten dojem, že vůbec nevěděly, na co jsem se ptala.

Odpoledne jsem pomáhala s hodinami angličtiny pro starší žáky. Tyto hodiny byly pro mě obzvlášť přínosné, já je učila anglicky a oni mě oplátkou učili portugalsky. Večer jsme trávily s děvčaty z internátu. Pokud zrovna měly zájem a nekoukaly na nějakou nekonečnou telenovelu, tak jsme zpívaly, tancovaly, kreslily nebo něco vyráběly. Děvčata z internátu pocházela z neúplných nebo sociálně slabých rodin a jejich velkým štěstím bylo, že jsou tam, kde mohou být stále dětmi, které se nemusí potýkat s existenčními problémy.

Takovým případem byl i pětiletý chlapec Beto, který v areálu školy s tichým souhlasem sester přespával a čas od času dostal taky něco k snědku. Beto nebyl sirotek, ale jeho maminka měla problémy s alkoholem, a tak je mu

zkrátka lépe tam, kde je. Jinak je to takový malý rošťák, který vymýšlí všechny možné vylomeniny.

Angola mně učarovala. I když momentálně mají Angolané nemalé problémy s rostoucími cenami a mnozí z nich si nemohou dovolit ani základní potraviny, vzdělání, či základní lékařskou péči, přesto jsou veselí, srdeční a i přes tu bídu se smějí a radují podstatně víc, než my Evropané.

Čtělá bych Vám všem ještě jednou poděkovat za všechny angolské velké i malé Boží děti. Vaše příspěvky, ať věcné či finanční, stejně jako přímělná modlitba, to vše bylo pro misijní díla v Angole hodnotným darem.

Řadu dalších zajímavostí a postřehů z cesty do Angoly se můžete dozvědět na **přednášce**, která proběhne v neděli 4. 9. v 15 hod. v dominikánském klášteře. Přednáška bude doprovázena také promítáním fotografií.

Ministrantský tábor v Lipůvce

V sobotu 6. srpna krátce po obědě se u kostela sv. Mikuláše ve Znojmě sešla skupina šesti vedoucích, sedmnácti kluků ve věku od 7 do 13 let, Vítek Kolář a P. Martin Hömig, aby zde zahájili farní ministrantský tábor. Ten skončil v pátek 12. srpna v Lipůvce u Blanska. Co se mezitím událo?

Mikuláš Mašek, vedoucí: “My jako vedoucí Vám k táboru moc nepovíme a i kdyby, tak by to bylo jenom nudné žvatlání. My jsme tu od toho, abychom naše kluky někam posunuli a udělali jim nějaké zážitky, ale co jim to doopravdy přineslo a co je bavilo, Vám můžou povědět jenom Oni:“

Táborníci v kukuřici | foto Pavel Mašek

Toník, 11 let: “V sobotu 6. srpna jsme odjžděli na ministrantský tábor do Lipůvky. Ještě před odjezdem jsme měli hezký zážitek. Ministrovali jsme na svatbě Natálky a Ivana, kteří zpívají ve Schole u sv. Mikuláše.

Téma ministrantského tábora byla léta 1914 – 1930 v Americe. Vyzkoušeli jsme si, jak těžké byly v této době začátky přistěhovalců, kteří sem přišli hledat práci.”

Ondra, 8 let: “SUPER TÁBOR!!!!!!!

Byl to můj první tábor, na který jsem se moc těšil. A nezklamal mě. Naši rodiče nás vybavili oblečením, napěchovanými batohy a především dostatečným množstvím dobrého jídla. Pak už to bylo jen na našich vedoucích a na nás. Nejlepší z celého tábora byla naše táborová hra.

Strašně moc mě bavila. Jen to vaření by se mohlo zlepšit, ale my to příští rok všechno doženeme.”

Pokračuje Mikuláš: “Tak je možné, že když s námi kluci jeli a vydrželi to, tak si vysloužili tře-

ba i nějaké zásluhy tam nahoře. No a zásluhy patří určitě těm, kteří se za nás modlí, bez podpory nahoře je to nemožné.”

Martin Hömig, kaplan: “Jako kněz jsem velmi vděčný našim vedoucím, Mikuláši a Pavlu Maškovým, Filipu Süsenbekovi, Janu Stulhoferovi, Janu Kolářovi a Lukáši Uhlířovi, kteří pro kluky vymysleli a uskutečnili zábavný a duchaplný program, pěkně se o ně starali, výborně zvládli i vaření a mně umožnili věnovat se jim naplno jako kněz – o nic jiného jsem se nemusel starat! Nechyběl dostatek her, stezka odvahy, denní mše svatá a společná modlitba, ale i jedna pořádná duchovní pouť se svatou zpovědí.

Jako vedoucí jsme se shodli na tom, že všichni kluci byli letos opravdu výborní a tvořili pěkný kolektiv, z čehož jsme měli radost. Děkujeme také rodičům za jejich důvěru a velkou podporu!”

Všichni kluci se mohou těšit na další tábor o dalších letních prázdninách. Ale také na pravidelná setkání během školního roku: každý pátek od 18 h se koná ministrantská schůzka na faře u sv. Mikuláše a každou druhou sobotu v měsíci od 14 do 19 h odpoledne pro kluky na faře u sv. Kříže. Tato setkání jsou určena všem klukům školního věku.

Stará hudba je naše srdcová záležitost

V červenci tohoto roku proběhl již 12. ročník Hudebního festivalu Znojmo, který usiluje o originální pojetí klasické hudby, dosahuje skvělé úrovně a získal již řadu uznání. Festival každý rok zavítá i do řady kostelů na Znojmsku. Nejen o festivalu jsme mluvili s jeho hlavními protagonisty – manželi Ludvíkovými.

Jaká byla vaše cesta k hudbě?

Jarka: Přirozená, jsem nejmladší z pěti dětí a všichni kolem mě na něco hráli, tak jsem začala také. Od 4 let jsem hrála na klavír pod vedením paní učitelky Plachetkové. Velkou zásluhu na tom, že jsem u hudby zůstala, má moje máma, která se mnou proseděla u klavíru spoustu hodin a také mě později brala do sboru.

Jirka: Řekl bych trnitá. Rodiče mě k hudbě vždy vedli, ale nebylo to se mnou jednoduché. Sám jsem začal hudbu chápat až velmi pozdě a opravdová hudební vášeň ve mně vypukla až na universitě.

Jste hlavními organizátory letního hudebního znojemského festivalu, který se zaměřuje hlavně na hudební skladatele staršího období, proč?

Jarka: Tzv. stará hudba (renesance, baroko, klasicismus) je naše srdcová záležitost.

Jirka: Moderní hudba ani hudba romantická nemá ve Znojmě prostory na provádění. Zároveň město je krásné i svojí starobylostí, a tak se stará hudba s pro-

storem krásně pojí. Jako další argument by mělo zaznít, že máme starší hudbu prostě rádi více než novější autory.

Festival je známý tím, že se koncerty pořádají v různých prostorách. Který z těch duchovních je vám nejbližší?

Jarka: Osobně mám ráda všechny kostely, cítím se v nich dobře. Přirozeně tíhnu ke kostelu sv. Kříže a sv. Michala, líbí se mi zejména výzdoba varhanních skříní. Letos mě nadchl kostel v Únanově a takovým stálým favoritem je Heiliger Stein. Nespornou výhodou kostelů z organizačního hlediska je pak to, že se tam nemusí dovážet moc židlí a neprší tam.

Jirka: Kostel sv. Václava v Louce. Proběhla tam naše svatba, křtiny Kačky a navíc jeho obrovská mystika... v neposlední řadě má nejúžasnější varhany našeho města.

Příští rok bude festival zaměřen na protestantskou hudbu. Z jakého důvodu a na jaké skladatele se můžeme těšit?

Jirka: Příští rok uplyne 500 let od vystoupení Martina Luthera a nebude to pouze o hudbě duchovní a protestantské. Bude to i o stýkání a potýkání dvou světů. Jeden z protestantských velikánů J. S. Bach napsal snad nejkrásnější katolickou mši. Není to úžasné téma? A co se týče skladatelů, jmenujme Schütze, Bacha, Händela, Mendelssohna – Bartholdyho a mnoho dalších.

Jaké jsou vaše další hudební aktivity kromě letního festivalu?

Jarka: Vedu Chrámový sbor sv. Kříže, hraju na kontrabas v Komorním orchestru ZUŠ, učím hudební výchovu na Gymnáziu Dr. Karla Polesného (zde vypomáhám se sborem), zpívám ve vokální skupině Minima, jako zaskok působím ve znojemských cimbálkách a ve skupině Jazz Hunters. Občas hraji na cembalo v projektech Czech Ensemble Baroque nebo na kontrabas se sborem z Retzu. Dříve jsem hrála se skupinou Mosty.

Jirka: Učení (škola a malá cimbálka, školní sbor), hraní (cimbálka, orchestr, další projekty) a organizování (např. kulturně hudební aktivity kolem českého biatlonu).

Jak jste se dostali k pozicím uměleckých vedoucích v CMASU a ve Chrámovém sboru sv. Kříže?

Jarka: Do tohoto sboru jsem chodila

cca od 9 let (důvody nebyly zpočátku hudební, ale to, že jsme se po odchodu mámy do sboru vždy se starší sestrou popraly, tak jsem ji uprosila, aby mě brala s sebou), pauzu jsem měla pouze na vysoké škole. Poté, co odešel předchozí sbormistr Z. A. Mička, mě ze sboru oslovili, jestli bych neoddirigovala již nacvičenou vánoční mši. Na vysoké škole jsme měli 4 semestry předmět dirigování sboru, tak jsem se do toho pustila a už jsem u toho zůstala.

Jirka: Nezměrnou pílí :-)

Jste si vzájemně prvními kritiky vašich hudebních nápadů? Konzultujete spolu provedení a aranže?

Jarka: Se svými skladatelskými pokusy už jsem skončila, nicméně aranžujeme občas písně na maturitní vystoupení školního sboru, takže to spolu probíráme. Jirka občas "najde u nás na půdě" nějakou novou koledu, ale tam opravdu jen připomínkuji. Obecně Jirka má lepší melodické nápady, já to dořeším harmonicky a nad textem se trochu dohadujeme... Jinak co se týče hudebních vystoupení, tak ráda sbírám podnětné připomínky a kritiky od kohokoliv, posouvá mě to dál.

Jirka: Často se mě žena zeptá na názor, ale potom si to udělá podle svého. Je ale moc šikovná a talentovaná, a tak je to asi dobře :-)

Váš hudební záběr je velmi široký. Jarka vypomáhá v cimbálce, Jirka zase často doprovází Chrámový sbor. Přesto - který hudební styl vám nejvíce sedne?

Jarka: Baroko, folklor a jazz (bohužel spíše posluchačsky).

Jirka: Miluju starou hudbu, ale protože nemám čas ji cvičit, tak se oddávám tomu, co je k ní obrovsky blízko - tedy folklóru.

Před necelými dvěma roky se vám narodila dcerka Kateřina, jak zvládáte chod rodiny a hudební nasazení?

Jarka: Děláme, co můžeme. Co se mě týče, musela jsem omezit večerní hudební aktivity, cvičit také moc nemůžu, dceři se zatím líbí jen dětské písničky a Vivaldiho Čtvero ročních dob. Často se nestíhám připravovat na zkoušky sboru tak, jak bych chtěla, tímto se omlouvám... Za to, že můžu být stále hudebně aktivní, děkuji především našim rodinám, které často hlídají a chodí s Kačkou na naše koncerty.

Manželé Ludvíkovi s dcerou Kateřinou | foto rodinný archiv

Jaké hudební lahůdky chystáte v nejbližší době?

Jarka: Se sborem budeme zpívat 17. 9. v 17.00 na koncertě u sv. Mikuláše v rámci vinobraní. Dále je v plánu adventní koncert v Louce a samozřejmě vánoční koncerty a mše.

Jirka: Jedu hrát se super projektem na světový kongres do Moldávie... moc se těším.

ptala se Petra Bláhová

Jarka oslavila v červenci 30. narozeniny.

Za její obětavou práci a nasazení pro chrámový sbor jí patří VELKÉ DÍKY!

Přejeme jí dodatečně vše nejlepší a hodně radosti z vykonané práce.

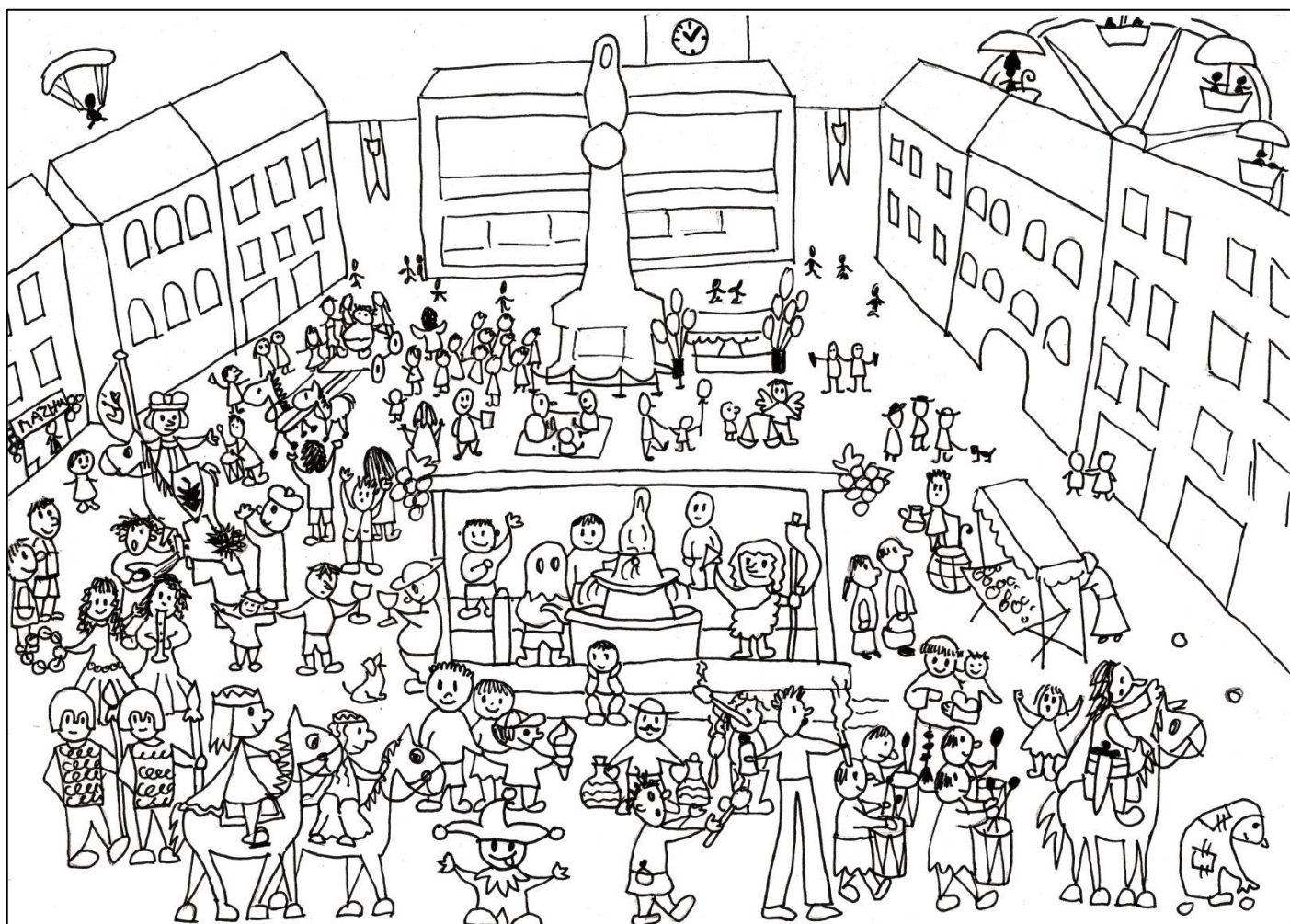
Jarmila Ludvíková (24. 7. 1986): Po maturitě na Gymnáziu dr. Karla Polesného vystudovala hudební výchovu, matematiku a sólový klavír na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové, krátce studovala i hru na cembalo na Filosofické fakultě Masarykovy univerzity. Pracuje jako středoškolský pedagog na Gymnáziu Dr. Karla Polesného a jako produkční Hudebního festivalu Znojmo. Zároveň je dlouhodobou sbormistryní Chrámového sboru sv. Kříže.

Jiří Ludvík (4. 7. 1979): Po maturitě na Gymnáziu dr. Karla Polesného vystudoval historii a hudbu na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Působí jako středoškolský učitel, vedoucí Cimbálové muziky Antonína Stehlíka a dětské cimbálové muziky Veltlínek (folklorní soubor Dyjavánek), zároveň je prezidentem Hudebního festivalu Znojmo, sbormistr gymnaziálního sboru DRKRPOL, organizátor kulturně hudebních aktivit kolem českého biatlonu a jeden ze tří vinařů vinařství Lambeck.

FARNÍ FAŘIŠTĚ

Milí farníci, farnice a fařišata, na Znojmské vinobraní, ze kterého je pořízen tento snímek, se přišli podívat i tito VIP hosté: sv. Antonín, sv. Jan Křtitel, sv. archanděl Michael, sv. Mikuláš a sv. Václav. Najdete je? Kteří „znojemští“ svatí se nezúčastnili?

Vaši PaKlÍci

Otázky z farnosti sv. Kříže

1. Proč se u sv. Kříže v neděli hrají stále ty stejné písně, proč stále padáme na své tváře, když stejně nepadáme? Když vidím, že je tam zase číslo začínající 5, už si ani neberu kancionál. Při tom je v kancionálu tolik krásných písní, které bychom si rádi zazpívali.

Písně začínající 5 jsou tzv. mešní písně, které vznikaly jako lidový výklad toho, co se dělo na oltáři při latinské mši sv., proto bývaly považovány za nevhodnější lidový zpěv ke mši sv. Dnes je možné užít ke mši sv. všechny písně, které jsou vhodné pro to období a mají označení malými číslicemi 1 – 5, ke které části mše sv. se hodí. Z praktických důvodů je někdy také potřeba brát v úvahu co varhaník umí, a nebo přihlídnout k množství a schopnosti účastníků mše sv. Osvědčil by se asi dlouhodobější rozepsaný plán písní na jednotlivé neděle, aby bylo zaručeno jejich pravidelné střídání. Připomínku předám varhaníkům.

2. Proč se někdy zvoní a někdy nezvoní, když kněz otevírá a zavírá svatostánek?

Zvonení při mši sv. má být upozornění, že se něco výjimečného děje, aby to tedy vedlo ke zpozornění. Proto se zvoní hlavně při proměňování a pozdvihování Těla a Krve Páně ve mši sv., při žehnání Nejsv. Svátostí a při slavnostním průvodu s Nejsv. Svátostí. Když kněz jde při mši sv. před sv. přijímáním do svatostánku pro proměněné Hostie, které jsou tam uložené od minulé mše sv., neděje se tím nic mimořádného, protože P. Ježíš je na oltáři už přítomen od proměňování. Když se zavírá svatostánek po sv. přijímání po uložení zbylých Sv.

Hostií, předpokládá se, že všichni, kdo Krista přijali, adorují ho ve svém nitru, to je teď pro ně přednější. Proto se při těchto příležitostech nezvoní. Jiná situace je, když se otevírá svatostánek po mši sv. nebo mimo mši sv., aby se vystavila Nejsv. Svátost k adoraci. Od chvíle otevření svatostánku adorace začíná a při uzavírání adorace končí. Proto se v té chvíli hodí upozornit zazvonením, které je také výzvou k pokleknutí. Jde také o výchovu ministrantů, aby to jasně rozlišovali.

3. Proč se odstranily ty staré kamenné schody z chodby v zázemí kostela a proč jsou ty nyní tak vysoké?

Kamenné schody v chodbě do zázemí kostela asi z 19. stol. byly hrubě opracované, určené zřejmě původně na vnější použití, proto se jevíly nevhodné k nově pokládané dlažbě. Vyžadovaly by také nové složitě uložení a srovnání výšek, protože jich bylo původně pět a k tomu ještě další nepraktický poloviční schod betonový. Nekorespondovaly by také s dalšími schody, které jsou v chodbě potřebné. Proto po návrhu pam. ústavu a dohodě s vlastníkem dominikánským klášterem, se kamenné schody odstranily, při tom se objevily v zásepu chodby ještě další 3. Všech 8 schodů je uloženo za kostelem a budou použity při budoucí úpravě nádvoří a zahrady kláštera. Původních schodů bylo pět a půl, dnes je jejich šest stejných, jsou tedy každopádně o něco nižší, než byly dřívější, jejich výška 18 cm odpovídá normě.

4. Proč nemůže nedělní mše sv. u sv. Kříže skončit za hodinu, aby starší stihli autobus na Pražskou ul.? Od pozdvihování se stále musíme dívat na hodinky a ztrácíme pozornost. Dříve jsme se na to mohli spolehnout.

Nedělní mše svatá u sv. Kříže samotná většinou netrvá déle než hodinu. Po mši svaté v tomto Roce milosrdenství ještě chodíme na modlitbu do Svaté brány. Ta už není součástí mše svaté, a kdo nemá čas, může před ní již kostel opustit. V takovém případě doporučujeme pomodlit se ve Svaté bráně soukromě už přede mší svatou k získání plnomocných odpustků. Budeme se více snažit dbát na to, aby se začínalo vždy včas a aby kázání nebyla příliš dlouhá.

5. Proč je u sv. Kříže zase vyvěšená ta stará korouhev? Dříve to tam nebyvalo. To je pan děkan takový staromilec? Neviděli jsme to takto už v žádném kostele.

Korouhev, která se objevila v kostele, není příliš historická ani umělecká. Je na ní lidový obraz sv. Dominika a znak dominikánského řádu. Korouhve byly určeny k nošení ve slavnostních procesích, při častém používání bývaly prakticky umístěny u lavic nebo sloupů kostela, nikdy ne v presbytáři nebo na oltářích. Se zánikem slavnostních náboženských procesí barokního typu zaniklo i jejich užívání. Pan děkan nechce být staromilec, ale nemá sílu „bojovat s větrnými mlýny“.

P. Jindřich Bartoš

Stalo se

Dětský den v Louce

5. 6. přišlo 23 dětí doprovázených svými rodiči nebo prarodiči na dětský den pořádaný louckou farností. Radost z pohybu, soutěživost a kreativita dětí i rodičů při soutěžení v družstvech a následně z medailí a věcných cen se nesla celým slunečným odpolednem. Nechybělo ani opékání špekáčků u ohně, nad kterým bděl člověk nejpovolanější – o. Marian.

Znojemská Noc kostelů

10. června navečer se rozsvítily kostely pro všechny návštěvníky. Již třetím rokem se děti i dospělí mohly těšit z programu, který pro ně připravili farníci ze znojemských farností. První rok návštěvníci vyrazili po stopách kostelní myši, druhým rokem po stopách mnichů a tento rok po stopách milosrdenství.

V každém kostele byl k dispozici pas. Účastníci mohli získat razítko a odměnu za splnění úkolů. U sv. Michala například se noční návštěvníci mohli seznámit se skutky tělesného milosrdenství. V kostele sv. Kříže se schovávala zvířátka z Noemovy archy a Jonáš v břiše velryby. Návštěvníci také hledali odpovědi na otázky vážící se k biblickým textům o milosrdenství, lovili rybičky a modelovali z barevného těsta dárek pro Ježíška do jesliček. Odměnou jim byla placka s myškou. Návštěvníků bylo opravdu hodně, odhadem přišlo přes 200 dětí a nepočítaně dospělých. Letos se do společného dětského programu zapojila i farnost Louka. Kromě úkolů pro děti zde byl připraven i bohatý program pro dospělé s ochutnávkou vína a koncerty. Díky všem za snahu přiblížit kostely a tím i Krista lidem.

Maskot Noci kostelů – kostelní myš / foto red

Znojemští senioři v Katolickém týdeníku

Pravidelné setkání znojemského Klubu aktivních seniorů (KLAS) navštívil redaktor Katolického týdeníku. O setkání, jehož tématem byl tentokrát dominikánský řád ve Znojmě, byl v diecézní

příloze Katolického týdeníku č. 24 uveřejněn článek, ve kterém byla úroveň programu vysoce hodnocena. Společných setkání seniorů, které se konají vždy 1 x za 14 dní, se účastní již více jak dvě desítky osob.

Cykloput' do Jeníkova

Tradiční cykloput' k Panně Marii Matce důvěry odstartovala v neděli 19.6. od přímětické fary. 11 účastníků po cestě navštívilo především místa spojená s životem a smrtí P. Josefa Toufara: jeho první působiště v Zahrádce, kostel v Číhošti i místo jeho původního hrobu v Praze – Ďáblicích. Po více jak 300 km dorazili účastníci 23.6. do Jeníkova u Teplic, kde v kostele sv. Petra a Pavla zakončili put' mší sv. (Jeníkov je adoptivní farností vranovského FATYMu.)

U číhoštské fary / foto Zdeněk Horký

Pavlice mají nového faráře

Od 1.8.2016 byl farářem v Pavlicích ustanoven P. Jiří Ochman, který bude spravovat i farnosti Hostim a Jevišovice. P. Robert Prodělal byl po 5 letech z Pavlic převelen do farnosti Tvrdonice na Břeclavsku.

Jaroslav Laštovička knězem

foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

P. Jaroslav prožil rok jako jáhen ve farnosti sv. Mikuláše. 25.6. byl v Brně vysvěcen na kněze, primiční mši sv. sloužil 2.7. v rodném Jimramově. Znojmaci ho mohli jako novokněze přivítat za týden nato při děkovné nedělní mši sv. v kostele sv. Mikuláše. Otec Jaroslav je nově

ustanoven kaplanem v Žarošicích, kde je mimochodem letos také otevřena Svatá brána.

Socha P. Marie Královny pokoje u kostela sv. Jana Křtitele

Po zrušení elektrorozvodny na Kollárově ulici vznikl za kostelem malý prostor zahrádky, patřící ke kostelu. Když se ještě otevřel mříží výklenek po bývalém hydrantu, ukázalo se, že je to místo jako stvořené pro nějakou sochu. Měli jsme v úmyslu vystavit zde sochu P. Marie, která byla před léty odstraněna z domu „Marienhaus“ na Mariánském náměstí. Ta je však už ve sbírkách JM muzea a také by ji neprospívalo vystavení nepřízní počasí. Naskytla se však příležitost nechat zhotovit odlitek z umělého kamene podle podoby Panny Marie z Medžugorje, nazývané Královna pokoje. Její umístění vyšlo právě na dny 35. výročí začátku medžugorských událostí. Velké díky panu Pavlu Maškovi za zhotovení sochy. Požehnali jsme ji při slavnosti Porciunkuly 2. srpna. Má zde sloužit k malému duchovnímu zastavení zvláště ve chvílích, kdy potřebujeme znovu získat vnitřní pokoj nebo na nás doléhají aktuální problémy pokoje ve světě. Příslušná modlitba je v průhledu výklenku na zdi.

P. Jindřich Bartoš

foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Nové zázemí u kostela sv. Kříže zprovozněno a požehnáno

Tak už je to uděláno, už je to hotovo! 8. srpna o svátku sv. Dominika se v kostele sv. Kříže konala slavnostní bohoslužba za účasti slovenského provinciála dominikánů P.Reginalda Slavkovského. Poté následovalo požehnání nového zázemí kostela a kláštera. V prostorách mezi kostelem a klášterem byla vybudována úklidová místnost, dva záchody pro návštěvníky kostela, dva záchody pro návštěvníky kláštera a malá kuchyňka pro akce pořádané v sále kláštera. Rovněž byla zrekonstruována chodba spojující kostel s klášterem. Vlastního požehnání se ujal P. Egýd Tavel (profe-

sor a děkan teologické fakulty v Olomouci). Hlavní práce provedly Pozemní stavby Znojmo a Elektrokov. Celkové náklady činily 814 tisíc Kč (z toho 200 tisíci přispěl Jihomoravský kraj, 50 tisíc Biskupství brněnské a 50 tisíc dominiáni, ostatní uhradila farnost sv. Kříže). Prostory budou ještě dovybaveny potřebným zařízením. Užívejme si nového důstojného zázemí tak, ať nám co nejdéle vydrží a ti, co jej budou po nás uklízet, ať s tím nemají moc práce.

Výstava Jiřin a mečků v Louce

O víkend 20. a 21. srpna se konala výstava jiřin a mečků v louckém kostele. Návštěvníci shlédli přes 100 druhů jiřin od p. Valeny a ing. Simka a více než 30 druhů mečků vystavovali p. Houšť a p. Kotlánová z Hl. Mašůvek, která letos poprvé rozšířila řadu stálých vystavovatelů. Organizátor a hlavní vystavovatel p. Antonín Valena sklízel velký obdiv za jiřiny mající v průměru i 20 cm. Květy všech vystavovatelů hýřily nejrůznějšími barvami i tvary a vypovídaly o velké péči a pozornosti svých pěstitelů. Tuto krásu podtrhla nápaditá aranžmá zdejších aranžérek i účastnic pátečního workshopu, který této výstavě předcházela. Téma hlavního aranžmá bylo věnováno roku Božího milosrdenství. Velký dík patří všem, kteří se o tuto výstavu zasloužili i milým návštěvníkům. Těšíme se na další ročník.

Výročí

7. září uběhne 25 let od kněžského svěcení **P. Jiřího Ochmana** a **P. Milana Vavra**. Znojemský rodák otec Jiří působí v současnosti v Pavlicích a Jevišovicích. Otec Milan, který v letech 1993-96 spravoval farnost v Louce, je od roku 1998 farářem ve Slavkově a rovněž zastává funkci slavkovského děkana.

14. září oslaví 50. narozeniny lechovický farář **P. Marek Orko Vácha**. Otec Marek zároveň působí jako přednostou Ústavu etiky na 3. lékařské fakultě Karlovy univerzity a jako kooperátor při studentské farnosti sv. Salvátora v Praze.

Přejeme vše nejlepší!

Kalendář – září 2016

- 1.9. Den modliteb za přírodu – **mše sv. na Hradišti U Samari-tánky** v 18 h (u sv. Kříže mše sv. nebude)
- 2.9. **POUŤ UČITELŮ, VYCHOVATELŮ A KATECHETŮ u Svaté brány** u Sv. Kříže v 17 h (P. Tomáš Koumal z Brna)
- 3.9. **měsíční pouť v Hl. Mašůvkách** v 18 h, autobus ze Znojma So v 17 h (Dr. Karel Simandl)
- 4.9. **mše sv. pro děti na zahájení školního roku** v 9 h u Sv. Mikuláše, v 10 h u Sv. Kříže; při mši sv. v Louce v 8 h požehnání aktovek školákům
- přednáška na téma zážitky z Angoly** v 15 h v Dominikánském klášteře (dobrovolnice Marta Ochmanová)
- modlitební setkání** na faře u Sv. Kříže v 17 h
- koncert** u Sv. Michala ve 20 h
- 8.9. **svátek Narození P. Marie – POUŤ U MILOSTNÉHO OBRAZU P. MARIE ZNOJEMSKÉ** v kostele sv. Kříže, mše sv.: v 9 h při kněžské rekolekci, v 18 h poutní, (jinde mše sv. nebude)
- 9.9. **MARIÁNSKÁ POUŤ u Svaté brány** u Sv. Kříže v 17 h Pá setkání mladých birmovanců na faře u Sv. Mikuláše v 19.30 h
- 10.9. **setkání pro kluky** na faře u Sv. Kříže od 14 h So
- 11.9. **POUŤ K PANNĚ MARIÍ BOLESTNÉ** – mše sv. Ne v Mramotících v 9 h a v Podmolí v 18 h
- 14.9. **koncert** orchestru Brastconnection u Sv. Kříže v 17 h St **setkání účastníků obnovy v Duchu sv.** v kostele sv. Jana Křtitele v 17 h
- 16.9. Znojmské vinobraní – **DĚKOVNÁ POUŤ u Svaté brány** u Sv. Kříže v 17 h Pá
- 17.9. Znojmské vinobraní – **PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU, POUŤ U P. MARIE CHLEBOVÉ** – mše sv. u Sv. Mikuláše ve 12 h Pá **sváteční koncerty** – v 17 h u Sv. Mikuláše, v 18 h u sv. Michala
- 18.9. měsíční modlitba za víru v příhraničí v Popické kapli Ne v 15 h
- 23.9. **POUŤ CHARITY, SOCIÁLNÍCH SLUŽEB, BEZDOMOV-CŮ u Svaté brány** u Sv. Kříže v 17 h (biskup Pavel Posád) Pá **DEN CHARITY – charitní pouť:** začátek v 15 h na Hradišti u kaple sv. Antonína, odtud průvod přes Gránické údolí do kostela sv. Kříže (po cestě zastavení s modlitbou za uživatele služeb, pracovníky, dobrovolníky a všechny spolupracovníky Charity), po mši sv. v 17 h pohoštění v Dominikánském klášteře
- 28.9. **slavnost SV. VÁCLAVA – poutní mše sv. v Louce** v 10 h, St mše sv. v 8 a v 18 h u Sv. Kříže, v 9 h u Sv. Mikuláše
- 29.9. **sv. Michaela – poutní mše sv. v kostele sv. Michala** Čt v 8 a v 18 h (u Sv. Jana Kř. a u Sv. Kříže mše sv. nebudou)
- 30.9. **POUŤ LÉKAŘŮ, LÉKÁRNÍKŮ A ZDRAVOTNÍCH SESTER u Svaté brány** u Sv. Kříže v 17 h Pá
- 1.10. **měsíční pouť** v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Znojma So v 17 h

POUTNÍ DNY U SVATÉ BRÁNY U SV. KŘÍŽE

Každý pátek: 8 h mše sv. | 15 – 17 h adorace, růženec a požehnání | 17 h mše sv. | 15 – 18 h sv. zpověď | příležitostně doprovodný program v Dominikánském klášteře

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ:

V základních školách se děti přihlásí u třídních učitelů, vyučování ve školách začne v týdnu od 3.10.

Na faře u sv. Mikuláše bude první setkání dětí na vyučování náboženství v pátek 30.9. v 15.30 h.

HURÁ DO ŘÍMA! (25.9. - 1.10.)

Je pravda, že na přání Svatého otce máme letos Svaté brány blízko - jednu i ve Znojmě u Sv. Kříže - ale přesto Řím je Řím. A protože Řím je daleko, stojí za to se cestou ještě také někde zastavit. A tak cestou tam navštívíme renesanční Florencii a dozvíme se, kdo to byl Savonarola. Nedaleko od Florencie v horách je klášter Camaldoli, kde pobýval svatý Romuald. A pak už hurá do Říma. Ubytujeme se v bungalovech v kempu Castel Fusano nedaleko od moře. Odtud budeme po tři dny dojíždět do Říma. Navštívíme Svaté brány, papežskou audienci, katakomby. Vařit si bude každý sám - anebo si zajde do restaurace. Při zpáteční cestě se zkusíme pomodlit s trapistkami ve Vitorchianu, navštívíme hrob svaté Růženy ve Viterbu, středověké Bagnoregio rodiště svatého Bonaventury a projdeme se večerními Benátkami a pak hurá domů. Cena pouti je 6200 Kč a ještě je 5 volných míst. Hlásit se můžete u O. Jindřicha Čoupeka: tel.: 731 402 562.

Farnost Přímětice prodá brambory

Kromě farní dovolené se dá pěstovat farní společenství také na bramborové brigádě. A protože o prázdninách dvě takové proběhly, máme teď na faře brambory, které rádi prodáme. Předem děkujeme všem, kteří takto podpoří naši farnost. P. Jindřich Čoupek. (tel.: 731 402 652, jindrichcoupek@seznam.cz). Na začátku září bude také třetí bramborová brigáda. Každá ruka bude vítána.

Klášteř dominikánů pronajme místnost 19,2 m2, ve 2. patře, cena: 4.000,-Kč/měsíc, kontakt: p. Zezulová 731 402 664

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | Setkání dětiček a jejich maminek – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | Modlitby matek – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | Setkání Mariiny legie – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | Zkoušky chrámového sboru – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | Setkání mládeže – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Přímětích | Vzdělávací setkání nejen pro mládež – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h): v září 9.9. a 23.9. | Zkoušky scholy – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | Setkání ministrantů – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | Setkání dominikánských terciářů – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | Mše sv. pro seniory a nemocné – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici odd. 130 (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: 736 523 600)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce:

farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 7/2016 vyšlo 26/08/2016 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.